

AZ

ALSÓ-ZEMPLÉNI EV. REF. EGYHÁZMEGYE

1899. ÉVI AUGUSZTUS HÓ 29—30 NAPJAIN

SÁROSPATAKON TARTOTT ŐSZI

KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

• SZERKESZTETTE

HÉZSER EMIL,
EGYHÁZI FŐJEGYZŐ.

*

SÁROSPATAK.

NYOMTATTA STEINFELD JENŐ, AZ EV. REF. FŐISKOLA BETŰIVEL.

1899.

Az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye

1899. évi augusztus hó 29—30 napjain

Sárospatakon tartott őszi közgyűlésének

jegyzőkönyve.

Az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye 1899. augusztus hó 29—30 napjain Sárospatakon *Kereszturi József* esperes és *Meczner Béla* gondnok elnöklete alatt tartotta meg őszi közgyűlését.

Jelen voltak:

Bálint Dezső, Gecsey Péter, Kónya András, Páricsy József papi, *Debreczeni Bertalan, Kóczán Miklós, Meczner András, Szinyey Gerzson, Miklós Béla* világi tanácsbírák. *Bartha József, Erdélyi József, Farkas Lajos, Hubay József, Kenyeressy Árpád, Kovács János V., Lábos István, Máthé Gyula, Miskolczy Endre, Miskolczy József, Sallay Sándor, Nagy Károly, Török István, Végh János, Zitás István* rendes, *Illyés Mihály, Rácz József, Séra János* s.-lelkészek. *Rádácsi György, dr. Tüdös István* tanárok. *Buza János* sárospataki, *Csécsi Nagy Pál* és *Sipos Miklós* vámosujfalusi, *Német Ferencz* csanálosi képviselők, *Gérecz Károly, Bányay István, Kovács Ferencz, Papp Ferencz, Sulyok József, Kiséri Béla, Boross Jenő* tanítók. *Hézsér Emil* egyházi, *Vitányi Bertalan* világi főjegyző; *Ölbey János, Zitás Bertalan* egyházi-, *dr. Finkey Ferencz, dr. Kovács Gábor* világi jegyzők.

1. Elnök!ó esperes úr szívből jövő buzgó imában Istennek segédelmét kérvén tanácskozásunkra, egyházmegyei gondnok úr pedig a közgyűlés tagjait szívélyesen üdvözölvén

a közgyűlés az elnökség által megnyitottnak jelentetett ki.

2. Az egyházak képviselői megbízó leveleiket bemutatván, igazoltatnak.

3. Tavaszi egyházmegyei közgyűlésünk 4. sz. alatt jegyzett pontja szerint *Miklós Béla* egyházmegyei tanácsbíróvá lett megválasztva.

Egyházmegyei közgyűlésünkön megjelent *Miklós Béla* a hivatalos eskü letétele után a benne helyezett kitüntető bizalmat megköszönve, magát az egyházmegye szolgálatára készséggel felajánlotta s a közgyűlés lelkes éljenzése között elfoglalta helyét a tanácsbírák sorában.

4. Folyó évi szept. hó 26. és következő napjain Sárospatakon tartandó egyházkerületi közgyűlésre megválasztattak :

Egyházi részről: *Bálint Dezső, Kónya András, Gecsey Péter* ; világi részről: *Kóczán Miklós, Meczner András, Miklós Béla*.

5. Egyházmegyei gondnok nagy lelki örömmel jelenti, hogy a mai napon beiktatott egyházmegyei világi tanácsbíró: *Miklós Béla* 1000=egyezer koronás alapítványt tesz és bocsát az egyházmegye rendelkezése alá, oly célból, hogy ezen összeg mint *Miklós Béla* alap kezeltetvén, annak kamataiból a segélyosztó bizottság véleményezése alapján szegénysorsú lelkész-özvegyek segélyeztessenek.

Egyházmegyei közgyűlésünk a tett jelentést, mint a protestáns élő és nemes cselekedetekben nyilvánuló buzgóság követésre méltó bizonyosságát, a legnagyobb elismeréssel veszi tudomásul s egyúttal kedves kötelességet teljesít, midőn a nemesen érző és gondolkozó alapítónak, a dicséretet és jutalmat önmagában viselő tetteért — hálás köszönetét fejezi ki.

6. Olvastatott *Ilyés Mihály* és *Rácz József* segédlelkészek kérvényei, melyben kéri: hogy az alsó zempléni egyházmegyébe kebeleztessenek be.

Kérelmök teljesített, az előbbi a czigándi, az utóbbi a kesznyéteni egyházba rendeltetett.

7. A csanálói egyház jelenti, hogy *Boross Jenő* legyes-bényei tanítót egyhangúlag megválasztotta tanítójául s ezuttal a tanítói díjlevelet három példányban beterjeszti megerősítés végett.

Boross Jenőt az egyházmegyei közgyűlés azon feltétel alatt erősíti meg állomásában, ha az elbocsájtó levelet esperes úrhoz beterjeszti, a tanítói díjlevelet pedig nem erősítheti meg, mivel a régi díjlevelé mellélve nincs.

8. A b.-szentesi és sóstófalvai egyház tavaszi egyházmegyei közgyűlésünk 35. és 36. számú jegyzőkönyvi pontjában a régi charta beterjesztésére lett utasítva.

A mennyiben ezen rendelkezésnek nem lesz elég téve, a díjlevelek megerősítés nélkül az illető egyházhoz visszaküldetnek.

9. A díjlevelek kiállítása körül több ízben tapasztalt szabálytalanság kikerülése czéljából

Egyházmegyei közgyűlésünk felhívja a lelkészek és egyházi előjáróságok figyelmét 1899. évi tavaszi egyházkerületi közgyűlésünk jegyzőkönyvének 47. sz. alatt hozott határozatára, mely a díjlevelek kiállításánál követendő szabályzatot és utasítást foglalja magában.

10. *Kovács Ferencz* a vékei leányegyházból a hogykai egyházba lett meghíva a tanítói állásra, kéri beerősíttetését.

Miután ezen eljárás az egyházkerületi szabályrendeletbe ütközik; a mennyiben f. évi augusztus 1-ig kellett volna saját egyháza presbyteriumának bejelenteni távozási szándékát; és a mennyiben a vékei egyháztanács tiltakozik a felmondás nélküli távozás ellen — egyházmegyei közgyűlésünk *Kovács Ferenczet* a hogykai egyházba nem erősíti be.

11. *Sulyok József* tarczali tanító a nagydobronyi egyházba választatván meg, az egyházmegyétől elbocsátó levelet kér.

Ezen tanítói változás bár szabályellenesen történt, de mert a tarczali érdekelt egyháznak a tanító távozása ellen nincs kifogása, sőt abba szívesen beleegyeznek, egyházmegyei közgyűlés meghatalmazza az esperest, hogy *Sulyok J.* részére az elbocsátó levelet állítsa ki.

12. *Papp Ferencz* a kenézlői egyházba megválasztott tanító okmányait bemutatván,

hivatalába megerősíttetett.

13. *Bányai István* a hogykai egyházba a gyűlés folyama alatt meghívott tanító

hivatalába meg lett erősítve.

14. A lelkészi értekezletre vonatkozó javaslat kidolgozására ki-nevezett bizottság jelenti, hogy a javaslat lényegére és főbb pontjaira nézve már megállapodásra jutottak s azt részleteiben is kidolgozva legközelebbi közgyűlésünk elé fogják terjeszteni.

Helyeslőleg tudomásul vétetett.

15. Tavaszi közgyűlésünk 17. számú jegyzőkönyvi utasításának megfelelőleg a hogykai egyházba kiküldött bizottság jelenti: hogy a régi tanítói beltelek nyilvános árverésen 325 frtért eladatott, s ugyanezen árban lett megvásárolva az új iskolai belhelyen kiegészítő földterület. Az új iskolai és tanítói lak a szükségelt melléképületekkel együtt a csekély népességű egyházközség nagymérvű áldozatkészsége és az egyház főgondnokának *Meczner Gyula* úrnak nagylelkősége folytán a kor igényeinek megfelelőleg fel lett építve.

Egyházmegyei közgyűlés a bizottság eljárását és jelentését helyeslőleg tudomásul vette; teljes elismerését fejezi ki úgy a hívek, mint a főgondnok áldozatkészsége felett; s egyuttal felhívja az egyház előljáróságát, hogy az iskolai beltelek eladására s a vásárolt új telekre vonatkozó adás-vételi szerződést jóváhagyás végett tavaszi gyűlésünkre terjeszsze be.

16. Ugyanazon bizottság jelenti, hogy a hogykai egyházban a kedvezően változott viszonyok következtében az egyházi teher jelentékenyen megkönnyebbült, a mi lehetővé teszi az eddigi magas egyházi adónak lejjebb szállítását.

Egyházmegyei közgyűlés a hogykai egyházközség tagjainak terhein könnyítő s lehetőleg igazságos adókulcs készítésével *Meczner András*, *Debreczeni Bertalan* és *Bálint Dezső* tanácsbírákat bizza meg.

17. Olvastatott *Bálint Dezső* vámosújfalusi egyházba kiküldött tanácsbírónak jelentése, mely szerint a vámosújfalusi lelkésznek azon panasza, hogy a tanítói földek bérleti jövedelméből a felszaporodott adóhátrálékok letörlesztettek és ennek daczára a föld jövedelméből a lelkész semmi jövedelmet nem élvez, — a helyszínén tett vizsgálat alkalmával alapnélküli állításnak bizonyult s javasolja, hogy az egyházmegye továbbra is tartsa fenn e tárgyban hozott határozatát.

Egyházmegyei közgyűlés a beterjesztett jelentés alapján határozatilag kimondja, hogy a vámosujfalusi egyházban a tanítói földek bérleti jövedelmének kezelése továbbra is *Csécsi Nagy Pál* gondnokra bízatik; azzal az utasítással, hogy abból első sorban a papi és tanítói földekre kivetett adók egyenlítettessenek ki; s a felmaradó összeg a lelkésznek lesz átadandó.

18. Tavaszi gyűlés jegyzőkönyvének 27. pontja szerint *Borcsik József* szomtori volt gondnok 22 frt 50 kr. hátrálékos tartozásának megfizetésére köteleztetik.

Miután e tárgyban jelentés nem érkezett, az egyházlátogató küldöttség bízatik meg ezen ügy rendbehozatalával.

19. Tavaszi közgyűlés 21. sz. jegyzőkönyvi határozatára vonatkozólag az egyházmegyei ügyész jelenti, hogy a *Pap János* golopi volt gondnok 37 frt 20 kr. tartozásának bírói úton leendő behajtása tárgyában megtette a szükséges lépéseket.

Tudomásul szolgál.

20. Tavaszi közgyűlésünk 22. sz. jegyzőkönyvi pontjára a kistárkányi lelkész beterjeszti azon jelentését, melyben a kis és nagytárkányi társ egyházak között felmerülő ellentétek okaira rámutatva jelenti, hogy az egyházlátogató küldöttség elé terjesztett panasz már orvosolva lett.

Lelkész jelentése azon megjegyzéssel vétetik tudomásul, hogy miután a kis- és nagytárkányi egyháznak egymáshoz való viszonya egyházmegyei, sőt kerületi intézkedéssel is már rendezve van, az egyházi tanács, illetve egyházközségi közgyűlés minden az egyházközséget vagy annak tagjait érdeklő ügyben ezen felsőbb hatósági rendelkezést köteles szem előtt tartani.

21. Tavaszi egyházmegyei közgyűlés 30. sz. határozatával kiküldött bizottság beterjeszti jelentését a tiszalúczi papi rétföldek után kirótt tiszaszabályozási és belviz lebocsátási költségek fizetése tárgyában megtartott vizsgálat eredményéről.

Egyházmegyei közgyűlés a kiküldött bizottság véleményének figyelembe vételével határozatilag kimondja, hogy a kérdéses rétföldek után kivetett tiszaszabályozási költségek viselésére az egyház mint

tulajdonos, — ellenben a belvíz lecsapolási költségeinek fedezésére a jelzett földek javadalmazai: a lelkész, fi- és leánytanító azzal köteleztetnek, hogy a hátrálékok befizetését azon hivatalnokok tartoznak visszamenőleg és abban az arányban teljesíteni, a mint és a milyen arányban ez ideig voltak a rétek hasznélvezetének birtokában.

22. Olvastatott ugyancsak a tiszalúczy volt gondnok *Szántó Mihály* ügyében a 31. sz. határozattal kiküldött bizottságnak jelentése, a gondnoki számadásnál felmerült s *Szekeres István* ottani ügyvéd által behajtott 24 frt 63 krnak bevételként leendő elszámolása tárgyában megtartott vizsgálat eredményéről.

Egyházmegyei gyűlés mielőtt ez ügyben érdemlegesen határozna, a vonatkozó iratokat további eljárás végett egyházmegyei ügyésznek adja ki, tavaszi egyházmegyei gyűlésünkre bevárja jelentését.

23. A kenézloi egyháztanács beterjeszti jelentését az építendő lelkézlakra vonatkozólag; az építési felügyelettel megbízott *Páricsy József* tanácsbíró pedig jelenti, hogy az építkezési szerződés szabályszerűen meg van kötve, a munka folyamatban van.

Tudomásúl vétetik.

24. A csobaji egyház által tervbe vett paplak építés felügyeletével *Tóth Lajos* tanácsbíró bízta meg tavaszi közgyűlésünk.

Beterjesztett jelentés szerínt az építkezés az előirt tervezetnek megfelelőleg befejeztetett.

25. Tavaszi egyházmegyei közgyűlésünk 40. sz. jegyzőkönyvi pontjában utasította a mád-zombori egyházi előljáróságot, hogy iskola építésre vonatkozó költségvetését és tervrajzát felülvizsgálát és jóváhagyás végett terjeszse be a vármegyei m. kir. állami építészeti hivatalhoz.

E tárgyban jelentés nem érkeztén, az ügy függőben hagyatott.

26. Tavaszi egyházmegyei közgyűlésünk 42. sz. határozatával utasította a nagy-géresi egyháztanácsot, hogy a magtár gondnokot 1896. évi számadásának rendbehozatalára felszólítva a magtári számadást gondosan vizsgálja át, ennek eredményéről jelentését terjeszse be az egyházmegyéhez.

Egyházmegyei közgyűlésünk jóváhagyólag tudomásul veszi az egyháztanács azon intézkedését, hogy a számadás átvizsgáltatván, a megállapított 4 köböl gabona hiányból — tekintettel a jelentésben felsorolt körülményekre — a volt magtári gondnok két köbölnek megtérítését magára vállalta; két köblöt pedig az egyháztagjai önkéntes adakozás útján fognak visszapótolni.

27. Tavaszai közgyűlésünk 43. sz. jegyzőkönyvi határozatával kiküldötte *Bartha József, Szánthó István* és *Csécsi Nagy Pál* tagokat, hogy a bodrog sárai egyházba kimenvén, vizsgálják meg, vajjon teljesíthető e a nevezett egyháznak önálló tanítói állás szervezésére és tanítói lak építésére vonatkozó kérése. A kiküldöttek jelentik, hogy a mennyiben Bodrog-Sárában a tankötelesek száma 30, a tanítói charta államsegélyvel való kiegészítése könnyen eszközölhető volna, az építésre pedig a tanítói földek jövedelméből már is 1400 frt áll rendelkezésre s a hivek is hajlandók az építkezésre áldozni; a kérelem jogosnak és méltányosnak látszik; a kiküldöttek azonban még sem ajánlják annak teljesítését; mert a kiszemelt tanítói lakhely és iskolahely, épügy mint az egész község annyira ki van téve a vízáradásoknak, hogy a község kitelepítése a közigazgatási hatóságok által már rövid idő kérdése.

Egyházmegyei közgyűlés a kiküldöttek jelentését és indítványát elfogadja s tekintettel különösen arra, hogy a községnek árvizmentes területre való kitelepítését Zemplénum megye már 1888-ban elhatározta s így az nem késhetik soká, a tanítói lak és iskola építését s az önálló tanítószervezését majd csak a kitelepülés után fogja engedélyezni, addig pedig az iskolakötelesek vagy a vámosujfalusi vagy a bodrogzsádányi iskolába járjanak.

28. Közhirdetésre felvételtek és ajánltattak:

Ág-Csernő, M. Zombor, Legyes-Bénye, Bacska, Vis, Tolcsva.

29. Tavaszai közgyűlés 44. sz. jegyzőkönyvi pontjával megbízott küldöttség jelenti, hogy a karcasai magtár számadását felülvizsgálta, a hiányos alapszabályt kijavította, a bevehetetlen kölcsönöket törölte s utasításul adta az egyháztanácsnak, hogy a kiigazított magtári alapszabályt a magtári számadó könyvbe bevezessék, a kint levő magtári tartozásokról pedig jótállókkal ellátott kötvényt vagy váltót vegyenek.

Egyházmegyei közgyűlés a küldöttség eljárását helyeslőleg veszi tudomásul s az egyháztanácsnak adott utasításait határozati erőre emeli; egyszersmind útasítja az egyházlátogatóságot, hogy vizsgálja meg, mennyiben lett elég téve határozatunknak.

30. *Debreczeni Bertalan* egyházmegyei ügyész jelenti, hogy a *Prigyi A. Istvánnal* kötött adás-vételi szerződésre vonatkozólag a láczaik lelkésztől csak néhány nap előtt kapott átíratot, miután az idő rövidege miatt érdemleges intézkedésről szó sem lehetett,
jelentése jövő tavaszi közgyűlésre fog bevértatni.

31. Ugyancsak a láczaik lelkész és egyház a tavaszi közgyűlés 48. pontjára egyezőleg jelentik, miként az iskola, illetve tanítói lakszoba kipadlóztatását f. évi szeptember hóban fogják teljesíteni; a kályha beállítását pedig jövő évre halasztották.

Közgyűlésünk az egyháztanácsnak a tanítói lakszoba kipadlóztatását illető jelentését tudomásul veszi; s habár a lelkész a kályha beállításának a jövő évre leendő elhalasztásába beleegyezett is, — ezen halasztást el nem fogadja, meg nem engedi; sőt kötelezi az előljáróságot, hogy a megfelelő kályhát f. évi október végéig beállítsa és ha ezen záros határidőn belül rendelkezésünknek nem lenne elég téve, a láczaik lelkész köteles jelentését azonnal betérjeszteni az esperesi hivatalhoz, hogy a láczaik egyház terhére az esperes az egyházmegye múlt gyűlési határozatát végrehajtsa.

32. Ugyanaz a közgyűlés 49. sz. pontjára a láczaik egyház jelenti, hogy az egyházi tulajdonát képező földeknél szükségessé vált mesgye igazításokat a f. év őszén foganatosítani fogják.

A jelentés tudomásul vétele mellett az egyházlátogatóság utasittatik, hogy ennek eredményét megvizsgálja s jelentését betérjeszse.

33. Ugyanaz a közgyűlés 50. pontjára a t.-kezéni lelkész jelentése be nem érkezvén,

az egyházlátogatóság bizatik meg ezen ügynek megvizsgálásával.

34. Ugyanaz a közgyűlés 51. sz. pontjára a hátrálékos egyházi adó tárgyában a *tállyai* egyház betérjeszti jelentését.

A tályai egyház előljáróságát utasítja egyházmegyei közgyűlésünk, hogy a hátrálékok behajtását teljes erővel szorgalmazza és ha a községi előljáróság hanyagsága, vagy erélytelensége miatt a hátrálékok nem folynának be, terjesztsze fel e tárgyban panaszát az illetékes polgári hatósághoz.

35. A szerencsi egyház adóhátráléki ügyének állásáról a jelentés nem érkezvén be.

Egyházlátogatóság utasíttatik, hogy szerezzen tudomást arról, miként lett végrehajtva tavaszi közgyűlésünk 51. sz. határozatában foglalt rendelkezés.

36. A sóstófalvi egyház nem terjesztette be jelentését arról, hogy a nagy mennyiségű hátrálékban levő egyházi adó behajtására vonatkozólag milyen lépést tett?

Egyházlátogatóság megbizatik, hogy a hátrálékok behajtása felett saját hatáskörében intézkedjék.

37. A kenézlői egyház adóhátrálékára beérkezett jelentés ezen ügyet egészen rendezettnek tünteti fel.

Tudomásul szolgál.

38. A *Kajdy Menyhért* visi egyháztag magtári tartozásának behajtása iránt a megyei ügyész — a törvényes meghatalmazás vétele után — a szükséges lépéseket azonnal megtette.

Eljárása eredményéről annak idején be fogja adni jelentését.

39. Tavaszi közgyűlésünk 69. sz. határozata alapján kiküldött bizottság jelenti, hogy a megyaszói egyház és a község közt a „példánykert“ birtoklása, illetve tulajdonjoga felett felmerült ellentétek kiegyenlítését megkísérlették, bár positiv eredményt ez idő szerint nem tudnak felmutatni, de remélik, hogy az egyház és a község közt felmerült vitás ügy az egyházra nézve kedvező megoldást nyerend.

A bizottság jelentését midőn közgyűlésünk tudomásul veszi, megbizza a kiküldötteket, hogy az általok czélra vezetőnek ígérkező lépéseket az ügy békés megoldása érdekében továbbra is tegyék meg.

40. Olvastatott a lukai egyház zsellér tagjainak a lelkesz és tanító fizetésére vonatkozó díjlevél ellen beadott panaszai megvizsgálására kiküldött *Bálint Dezső* és *Meczner András* tanácsbíráknak jelentése.

Egyházmegyei közgyűlés a beterjesztett jelentés alapján a zsellérek panasztól sérelmét orvoslandó fizetéshez két annyival járúlnak, mint a nyolczad és tizenhatod telekkel bíró gazdák; miután ezen ténynek igazságtalan voltát a lukai földdel bíró gazdák is beismerték és hajlandóknak mutatkoztak az igazságos teherviselés és méltányos adókulcs elfogadására; ismételten megbizsa nevezett kiküldötteket, az egyháztanácsot pedig utasítja, hogy egyházközségi közgyűlés közben jöttével új díjlevelet készítsenek, úgy azonban, hogy csak a terhek megosztása jöhet változás alá, míg a régi díjlevélben megállapított lelkészi és tanítói javadalom értéke csorbulást ne szenvedjen; az új díjlevelet — a régiekkel együtt — tavaszi közgyűlésünkre bevárja.

41. Tavaszi közgyűlés 74. pontjában a karádi egyházban felforgó panaszok megvizsgálására kinevezett küldöttség jelenti, hogy a papi fizetés beszédese tényleg megkezdett; továbbá, hogy a gondnoki számadás 38 frt 4 kros tételére vonatkozó kifogás a mennyiben azt az egyházmegyei számvevőség elfogadta, — tárgytalanná vált.

Mely jelentés tudomásul vétele mellett az egyházlátogatóság megbizatik, hogy a lelkészi fizetés behajtásának mikénti állására terjeszse ki figyelmét.

42. A kenézlii egyház nyugalmazott lelkészének, Sarkady Antalnak visszarendeltetését kéri.

Egyházmegyei közgyűlésünk megbizsa az esperes urat, hogy azon esetben, ha a paplak és melléképületei teljesen felépülnek, illetve rendbehozatnak; s a lelkészi fizetés kiegészítéseül az államszegély a kenézlii lelkészi állomás javára kiutalványozva lesz, — nevezett lelkészt állomásába visszahelyezze.

43. *Özv. László Menyhértné* tavaszi közgyűlés 25. sz. határozata alapján az egyházmegyéhez beadott okmányainak kiadatását és a kérdés tárgyát képezett ingatlanra vonatkozólag a szentesi egyháztól bekebelezésre alkalmas nyilatkozat kiállításának elrendelését kérvén.

Közgyűlésünk a folyamodó okmányainak kiadatását elrendeli; kérelmének utóbbi részére vonatkozólag azonban értesíti, hogy miután az egyházmegye hivatkozott határozatában érdemleges intézkedés nem

foglaltatik, — a szentesi egyházat ily nyilatkozat kiállítására nem utasíthatja.

44. Tavaszi közgyűlés 45. sz. alatt foglalt határozatára a karosi egyház előjárósága a magtár rendezése ügyében nem terjesztvén be jelentését.

E tárgyban szükségelt intézkedés megtételére, a magtárügy felülvizsgálatára az egyházlátogatóság hivatik fel.

45. A csanárosi egyházba megválasztott *Boross Jenő*, volt legyes-bényei tanító hátrálékos fizetésének tárgyában a közte és a legyes-bényei lelkész közt felmerült differentia elintézését kérvén.

Az ügy megvizsgálásával *Vitányi Bertalan* főjegyző bizatik meg.

46. Olvastatott az örösi és nagy-kövesdi egyház presbyteriumának azon kérelme, hogy a „Bodroghközi Tisza-szabályozó társulat“ által belviz levezető csatorna készítése céljából kisajátított egyházi földbirtokok és pedig az örösi egyház birtokából 1564 □ öl, a papi földekből 218 □ öl, a tanítói földekből 298 □ öl, a nagykövesdi egyház tulajdonából 16 □ öl a megkötött és bemutatott kisajátítási terv alapján egyházi főhatóságunk engedélye mellett a társulat birtokába átbocsáttassék.

Miután a nagyon kevés jövedelmet adó Sásas-terület négyszögölenként 16 kr. eladási árban előnyösen van értékesítve, másrésről a belviz levezetése által a szóban levő egyházaknak ott elterülő földbirtokai értékükben és haszon hozamukban emelkedni fognak, egyházmegyei közgyűlés a megkötött egyezségeket jóváhagyja s megerősítés végett az egyházkerület közgyűléshez terjeszti fel.

47. A leányvári egyház volt gondnoka: *Vaszili Ferencz* azon kérését terjeszti fel, hogy miután az 1895. évben a templomépítés alkalmával több oly kiadási tételt nem vezetett be számadásába, melyeknek valóságát az egyháztanács is elismerte — miáltal tetemes anyagi veszteséget szenved — ezen tényleg kiadott, de számadásba nem vezetett összegek térítettessenek vissza részére az egyházi pénztárból.

Ezen ügy megvizsgálásával az egyházlátogató küldöttség bizatik meg.

48. Az erdő-horvátii egyház kéri magát a közhirdetésre ajánlott egyházak közé felvétetni; valamint a kerület rendelkezése alatt lévő bármely tárból segélyt kér.

Tekintettel arra, hogy a szegénysorsú erdőhorvátii hívek a f. évben új iskola és tanítói lak építése által nagy terhet vállalnak magukra, egyházmegyei közgyűlésünk úgy a közhirdetésre, mint a segélyre melegen ajánlja a jó igyekezetű egyházat.

49. Olvastatott *Gönczy Bertalan* kis-tárkányi tanító beadványa, melyben *Szabó Pál* ottani lelkész vele szemben használt kemény kifejezései által magát megsértve érezvén, egyházmegyei közgyűlés útján kíván magának elégtételt szerezni.

A felmerült ellentét kiegyenlítésével az egyházlátogatóság bizatik meg.

50. Olvastatott *Tóth Ádám* kis-tárkányi lakosnak azon panasza, hogy ottani lelkész a lelkészválasztás alkalmával felmerült költségeinek egyrészét nem akarja megtéríteni.

Keresetével a polgári hatósághoz utasittatik.

51. *Beszterczey Béla* alsó-bereczkii lelkész azt kéri az egyházmegyei s általa a főtiszt. egyházkerületi közgyűléstől, hogy részére az államilag segélyezett községi iskolában teljesített vallás- és énektanításért, — valamely alpból állandó segély nyujtassék.

Utasittatik a lelkész, hogy miután az ily iskolákban az állam gondoskodik a vallástanítók tiszteletdíjáról, a tanfelügyelőség útján kérelmezze, hogy részére bizonyos évi díj utalványoztassék ki a vallástanításért.

52. Tavaszi egyházmegyei közgyűlésünk 65. sz. határozatával megsemmisítette a tolcsvai ref. egyház előjáróságának azon intézkedését, mely szerint az egyház tulajdonában lévő 1 kat. hold és néhány □ öl területű parlag szőlőjét közgyűlési jóvóhagyás nélkül 1000=egyezer, illetve 1400=ezernégyszáz forintért eladta, s utasította az egyháztanácsot, hogy a parlagot két izben és jó eleve eszközrendő, közhirre tétel útján nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek adja el.

Az árverésre az egyházmegye által kiküldött *Gecsey Péter* tanácsbíró azon jelentését, hogy az árverést megelőző eljárás és az árverés is szabályszerűen folyt le, a parlag szőlő ezerhatszázöt forint vételáron a legtöbbet ígérőnek eladatott; egyházmegyei közgyű-

lésünk jóváhagyólag tudomásul veszi, s ezen intézkedését megerősítés végett az egyházkerületi közgyűléshez bejelenti.

53. Tavaszi egyházkerületi közgyűlésünk 74. számú határozatában utasította egyházmegyénket, hogy a bereczkii egyház tulajdonához tartozott nagy műbecscsel és történelmi értékkel bíró aranyozott kehely elvesztése tárgyában a nyomozást indítsa meg.

Egyházmegyei közgyűlésünk azon ténynek megállapítása végett, hogy az Úrasztali szent edény elvesztése miatt kit terhel a gondatlanság, valamint annak kiderítésére, hogy az elveszett érték visszaszerzésére nézve meg lett-e téve és idejekorán lett-e megtéve a szükségelt törvényes lépés és intézkedés? *Bálint Dezső* és *dr. Finkey Ferencz* urakat kiküldötte azon utasítással, hogy a vizsgálat eredményét feltüntető jegyzőkönyvet további intézkedés végett őszi egyházkerületi közgyűlésre terjesszék fel. Együttal utasítja a bereczkii egyház előjáróságát, hogy az ismeretlen tettesek kinyomozása végett a s.-a.-ujhelyi kir. ügyészséghez a fenyítő feljelentést haladéktalanul tegye meg.

54. A király-helmecki egyház presbyteriuma tavaszi gyűlésünk 77. sz. rendelkezésének megfelelőleg beterjeszti a múlt évi gondnoki számadást és egy mellé csatolt nyilatkozatot, melyben *Dákó István* és *Szathmáry János* gondnokok kijelentik, hogy az egyházlátogatóság azon rendelkezésének, mely szerint hibás számadásokat — kijavítva adják be, — a legjobb akarat mellett sem tehetnek eleget, mert a legszigorúbb átvizsgálás után sem voltak képesek a tévedés okát felfedezni; de a mennyiben számadásuk 66 frt 27 kr. túlkiadást mutat, ezen összeg iránt az egyház ellen soha követelést nem támasztanak, ha az egyházmegye felmenti őket az 1898. évi számadás további felelősége alól.

Miután a király-helmecki gondnok számadási ügyét zavarossá teszi a gondnokoknak az egyházlátogatóság és presbyterium előtt tett azon kijelentése, hogy a számadás daczára tényleg nem volt túlkiadás, sőt 47—48 frt pénztári maradvány volt a számadás megvizsgálásakor, s miután a számadás annyira rendetlen, hogy egyes tételeinek valódiságához, — a mennyiben azok igazolva nincsenek — kétely fér, a

mennyiben a kérdésben lévő pénztári állapot különbözete tetemes összegre rúg; ezen ügyben teendő alapos vizsgálattal az egyházlátogatóság ismételten megbizatik, tavaszi gyűlésünkre bevárván véleményes jelentésüket.

55. A szomotori egyház beterjeszti *Kiss Albert* debreczeni lelkész s országgyűlési képviselő 1899. febr. 3-án kelt alapító levelének másolatát, a melyben nővére fiának a szerencsétlenül elhunyt s a szomotori temetőben nyugvó *Bélteky Albert* budapesti főgymnasiunai tanárnak emlékére 100=száz forint alapítványt tesz a szomotori egyház javára; s „ezen tőke évi kamatjövedelmének egyik fele részét évenként a tőkéhez csatolni, másik fele részét pedig szintén évenként az egyház közszükségeinek fedezésére“ kívánja fordíttatni.

Egyházmegyei közgyűlés a gyászos kegyelet érzésének ezen nemes cselekedetben nyilvánuló kifejezése felett teljes elismerését; a szegénységgel küzdő szomotori egyház anyagi gyámolításáért hálás köszönetét fejezi ki a nemeslelkű alapítónak, a ki nemcsak ajkán hordja a szeretet és szivnemességet, de cselekedeteiben is nyilvánvalóvá teszi azt.

A szomotori lelkészi hivatal pedig utasíttatik, hogy ezen száz forintos alapítványi összeget a jegyzőkönyvi kiértesítéstől számított nyolcz nap alatt az egyházmegyei pénztárhoz küldje be, a hol az alapító által jelzett czímen és célra takarékpénztárilag fog kezeltetni.

56. Az egyházlátogató küldöttség eljárását szabályozó tervezet felülvizsgálása és jóváhagyása az összeülendő segélyosztó-bizottságra ruháztatik.

57. Egyházlátogatókúl kiküldettek :

1. a tállyai járásba: Tóth Lajos tanácsbíró, Olajos Pál gesztelyi lelkész.
2. a megyaszói járásba: Zombori Gedő tanácsbíró, Czike Ferencz tiszaladányi lelkész.
3. a sárospataki járásba: Bálint Dezső tanácsbíró, Zitás Bertalan pthrügnyi lelkész.
4. a czigándi járásba: Páricsi József tanácsbíró, Ölbey János nagy-rozvági lelkész.
5. a szentesi járásba: Hézszer Emil főjegyző, Farkas Lajos vajdácskai lelkész.

58. A mult évi egyházlátogatás alkalmával csak a sárospataki járásban szedték be a jegyzőkönyvek árát.

Utasítatnak az egyházlátogatók, hogy e hiányt jövőre pótolják.

59. Tanügyi bizottságunk beterjeszti augusztus hó 28-án tartott ülésének jegyzőkönyvét, melynek statisztikai része jegyzőkönyvbe vétetni határozatott.

Egyházmegyénk lélekszáma 46947; kevesebb 178-al, mint egy évvel, de 2827-el több, mint tíz évvel ezelőtt. Mi lehet annak az oka, hogy egyházmegyénk népessége egy év lefolyása alatt fogyott? Semmi kétségem, hogy itt az adat hibás. Megbízhatatlanságunkra csak azt hozom fel, hogy legközelebbi évkönyveinkben, a melyet mégis csak hitelesnek kell elfogadnunk, — a lelkek száma 49195, — tehát 2248-al több, mint a mennyit az „E” minta feljegyzései jeleznek. Miután névkönyvünk még ez idő szerint minden évben van s annak adatai mégis megbízhatóbbak, legalább ez egy tételt mellőzzük az iskolalátogatásnál, s a statisztikai összehasonlításnál fogadjuk el a névkönyv szerinti kimutatást:

Iskola kötelesek száma 6—12 éves korig 2968 fiú, 2726 leány, összesen 5694; több 66-al, mint a mult évben s 1191-el, mint 10 évvel ezelőtt; — 12·1%-a a lélekszámnak. — Iskolát gyakorol 2434 fiú, 2219 leány, együtt 4653 = a tankötelesek 82%-a; kevesebb 349-el, mint egy évvel, de több 932-vel, mint tíz évvel ezelőtt.

Ismétlő iskolaköteles 1129 fiú, 965 leány = 2094; kevesebb 58-al, mint egy évvel, de több 222-vel, mint tíz évvel ezelőtt, annyi, mint a lélekszám 4·5%. — Ismétlő iskolát gyakorol 403 fiú, 315 leány, összesen 718; több 246-al, mint egy évvel, s 331-el, mint tíz évvel ezelőtt, annyi, mint a lélekszámnak 1·5%. Az ismétlő iskoláztatásnál némi javulás állott be.

Osztályok szerint: 6 osztályú iskola van 20; 5 osztályú 23; 4 osztályú 12; 3 osztályú 7; 2 osztályú 1 helyen. Az iskoláztatás szünetelt Kenézlő és Csanáloson, hol tanító nincs.

Szellemi állásra nézve:

Kitünő iskola van 32, u. m.: Czigánd mindkettő. Erdőbénye, kis iskola, Golop, Hernád-Németi, Kesznyéten, Karos, Kis-Géres, Király-Helmecz, Kis-Tárkány, Karád mindkettő, Liszka, Lelesz, Leleszpolyán-Lácza, Ond, Örös-Paczin, Rozvány, Ricse, Sárospatak két leány, Szada, Pthrügy, Tisza-Lucz fi, Takta-Harkány nagy iskola, Tarczal mindkettő, Tokaj, Tállya, Véke.

Dicséretes: 24 u. m.: Agárd, Báj, Bacska, Bodrog-Olaszi, Csobaj, Erdőbényé nagy iskola, Gesztely, Harkány kis iskola, Kis-Dobsza, Karcsa, Luka, Nagy-Géres, Kis-Kövesd, Sajó Hidvég, Sárospatak fi, Semjén, Szerencs, Tisza-Ladány, Tisza-Lucz leány, Zombor, Vis.

Kielégítő 10, u. m. . Berzék, Bodrog-Szentes, Bodrog-Halász, Erdőhorváti, Leányvár, Kak, Sima, Sóstófalva, Tolcsva, Vajdáccka.

Gyenge 4. u. m.: Ágcsernő, Szomotor, Takta-Kenez, Vámosujfalu.

Haladás jelezhető egy év óta takta-harkányi nagy iskolánál, a mely kielégítőből kitűnő, Tárkányban, a mely dicséretesből. Tarczal kisebb iskolájánál, a mely szintén dicséretesből kitűnőre emelkedett. Kielégítőből dicséretes lett a bodrog-olaszai, sajó-hidvégi, zombori s agárdi.

Hanyatlás van több iskolánál, ezek közül felemlitem az ág-csernőit, szomotorit s vámosujfalusit.

Rendes tanító van 59, segéd 2, több iskolában rendes s segédlelkészek működnek. Nős tanító van 46, nőtlen 10. özvegy 3, hajadon 2.

Okleveles tanító van 56; nem okleveles 2 u. m. : Rozgonyi János vajdácckai, s Révai Miklós karádi tanító. (Ez utóbbira azt a szigorú rendeletet hozta legközelebb a nt. Egyházmegye, hogy ha oklevelet nem szerez, helyét mással tölteti be.)

Tanítói lak jó 64, rossz 4 helyen, u. m. : Erdőhorvátiban, Luczon mindkettő s Berzéken.

Tanterem törvényszerű 63, s nem törvényszerű 6 helyen, u. m. : Erdőhorváti, Lucz, Berzék, Vajdáccka, Mád-Zomboron. Iskolai felszerelés kellő 27, hiányos 33, semmi 8 helyen.

Testgyakorda csak 5 helyen van, a melyek közül csak 1 van ellátva eszközökkel.

Faiskola 20 rendezett, 17 rendezetlen.

Más vallásfelekezetekhez tartozó iskolások :

Róm. kath.	73 fi	85 nő,	össz. 158
Görög kath.	16 „	12 „	„ 28
Ág. hitv.	12 „	10 „	„ 22
Izraelita	39 „	63 „	„ 102
<hr/>			
Összesen .	140 „	170 „	„ 310

60. Az egyetemes Conventhez, a közalaphól nyerendő segélyért a következő egyházak és lelkészek adták be kérvényeiket s azok a következőleg bíraltattak meg :

1. Alsó-Bereczki építkezési költségeinek fedezésére kér 165 forintot.

Mint szegénysorsú egyházat ajánlja az egyházmegye 100 frtra.

2. Bodrog-Keresztur templom és torony építési költségeinek fedezésére kér 200 frtot.

Miután az egyház az egyházi közalaphól is több éven keresztül segélyezettett, de meg Ő Felségétől is mintegy 310 frt segélyt kapott a jelzett célra, jelenleg a legnagyobb szükségben lévő egyházakra való tekintetből nem ajánltatik.

3. Bodrog-Olaszi 730 frttal előirányzott templom és paplak-helyreigazítási költségeinek fedezésére mint önerőn elő nem állítható, segélyt kér 330 frtot.

Az egyházmegye mint igen szegénysorsú egyházat melegen ajánlja 200 frtra.

4. Bacska. Adósság törlesztés és közszükségleteinek fedezésére kér 500 frtot.

Ajánltatik 250 frtra.

5. Csobaj. Paróchia építésből származott adóssága törlesztésére kér 600 frtot.

Ajánltatik 200 frtra.

6. Erdő-Horváti adóssága törlesztésére kér 600 frtot.

Ajánlja az egyházmegye 100 frtra.

7. Golop adóssága törlesztésére kér 500 frtot.

Ajánlja az egyházmegye 200 frtra.

8. Gesztely. Templomépítésre kér 1000 frtot.

A szegényebb egyházakra való tekintetből nem ajánltatik.

9. Karcsa templom-építésből származott adóssága törlesztésére kér 600 frtot.

Mint legszegényebb egyházaink egyikét, melynek hivei az elmúlt években magukat önként megadóztatva 3300 frt értékben építkeztek, adósságuk törleszthetésére melegen ajánltatik 400 frtra.

10. Kis-Rozvány templomujításból származott 450 frt adóssága törlesztésére, melyre semmi fedezete nincs, kér 300 forintot.

Mint törekvő fiók-egyházat, mely a múlt évben tetemes költséggel javította templomát és tornyát, ajánlja az egyházmegye 200 frtra.

11. Kenézlő. Lelkészlak és iskola építési költségeinek fedezésére kér 500 frtot.

Ajánltatik 200 frtra.

12. Leleszpólyán. Iskola és templomépítésből származó adóssága törlesztésére kér 300 frtot.

Mint mindenkor igyekvő, szegénysorsú egyházat, mely a közel multban tetemes építkezései által adósságba keverte magát, melegen ajánlja az egyházmegye 200 frtra.

13. Lelesz. Templom és tanítói lak építésből származott adóssága törlesztésére kér 700 frtot.

Mint a Premontrei-rend székhelyén élő, szegénységgel küzdő, de mindenkor jóra törekvő leány-egyházat a legmelegebben ajánlja az egyházmegye 300 frtra.

14. Luka 800 frtot tevő adóssága törlesztésére kér 450 frtot.

Melegen ajánltatik 150 frtra.

15. Legyes-Bénye templomépítésre kér segélyt 300 frtot.

Mint csekély népességű s szegénysorsú egyház ajánltatik 200 frtra.

16. Monok, adóssága és közszükségleteinek fedezésére 595 forintot.

Ezen más felekezetűek közé ékelt s igazán szegénysorsú egyházat melegen ajánlja az egyházmegye 350 frtra.

17. Nagy-Rozvány lelkészlaka építési költségeinek fedezésére kér 600 frtot. Adóssága templomépítésből 1000 frt.

Az egyház hivei magukat önként megadóztatva, tetemes terhet viselnek, a közelebbi években iskolát, tanító-lakot, templomot építettek, mintegy 6000 frt költséggel. A folyó évben épült új lelkészlaka költségeinek fedezésére, mint különben igen szegénysorsú egyház, mely semminemű alappal nem rendelkezik, melegen ajánltatik 400 frtra.

18. Sóstófalva adóssága törlesztésére kér 200 frtot.

Mint szegénysorsú egyház ajánlatik 100 frtra.

19. Szomotor-Vécs. Építkezésből származott adósságának törlesztésére kér 400 frtot.

Ajánlatik 200 frtra.

20. Tállya. A filoxera pusztítás következtében egyháza fenntarthatására egyházmegyei jóváhagyással felvett 2750 frt adósságának törlesztésére segélyt kér 500 frtot.

A legmelegebben ajánlatik 300 frtra.

21. Tolcsva. Építkezésből származott adóssága törlesztésére segélyt kér 600 frtot.

Filoxera pusztítás következtében nagy szegénységbe jutott hivek egyházukat önerejükből fentartani nem lévén képesek, melegen ajánlatnak 300 frt segélyre.

22. Tisza-Ladány 2000 frtos adóssága törlesztésére kér 400 forintot.

Ajánlja az egyházmegye 200 frtra.

23. Viss. Templomépítésből származott adósságának törlesztésére kér 400 frtot.

Mint egyházmegyénk legcsekélyebb népességgel bíró anyaegyházát melegen ajánlja 400 frtra.

24. Vámos-Ujfalu adóssága törlesztésére kér 300 frtot s erre fedezete semmi.

Adóssága törlesztésére ajánlatik 150 frtra.

25. Mád-Zombor. Iskola építési költségei 523 frtot tesznek, mint önerőn elő nem állítható segélyt kér e célra 132 frtot.

Mint igen szegénysorsú, más felekezetűek közé ékelt kis egyházat melegen ajánlja az egyházmegye 132 frtra.

Lelkészek.

1. Nagy Károly, szomotor-vécsi, csekély díjazású lelkész segélyt kér 200 frtot.

Mint sok adóssággal terhelt lelkész 150 frt segélyre ajánlatik.

2. Sohajda János király-helmeczi lelkész, népes családjára való tekintetből 200 frt segélyt kér.

Csekély jövedelmére s gyakori betegeskedésére való tekintetből ajánltatik 150 frtra.

3. Kun Miklós monoki lelkész, csekély jövedelmére való tekintetből 300 frtot kér.

Népes családjára való tekintetből, mint igen szegénysorsú lelkész melegen ajánltatik 300 frtra.

4. Réthy Pál golopi lelkész, szegény sorsára való tekintetből segélyt kér 300 frtot.

Mint nagyon csekély népességgel bíró s jövedelmű egyházban szolgáló szegénysorsú lelkész melegen ajánltatik 300 frtra.

5. Hubói Hubay József bodrog-keresztúri lelkész szegény sorsára való tekintetből 200 frt segélyt kér.

Ajánltatik 150 frtra.

6. Beszterczey Béla alsó-bereczkii lelkész soknemű csapásaira való tekintetből segélyt kér 200 frtot.

Ajánltatik 200 frtra.

7. Sallai Sándor erdő-horvátii lelkész szegény sorsára való tekintetből segélyt kér 300 frtot.

Ajánltatik 200 frtra.

8. Semsey József adósságainak törlesztésére segélyt kér 200 forintot.

Csekély javadalmazással bíró lelkész-tanító állomására való tekintetből 150 frt segélyre melegen ajánltatik.

9. Nagy Károly legyesbényei ref. lelkész 200 frt segélyt kér.

Árva unokáinak segélyezhetésére való tekintetből melegen ajánltatik 100 frtra.

61. Mindezen jegyzőkönyvi pontok felolvasás után hitelesítve lettek.

Bírósági ügyek.

I.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának 1899. augusztus hó 30-án Sárospatakon tartott ülésében.

Becske Bálint templomszék ügye.

Elnökök: Kereszturi József esperes és Szinyey Gerzson h. gondnok.

A bíróság tagjai: Gecsey Péter, Bálint Dezső, Meczner András, Debreczeni Bertalan, Miklós Béla tanácsbírák. Hézszer Emil jegyző.

Kónya András előadó a következőkben ismerteti a tényállást: A kis-tárkányi egyház 1899. április hó 19-én hozott bírósági végzéssel utasítva lett, hogy Becske Bálint kis-tárkányi lakos s nyugalmazott pénzügyi tanácsos ellen templomszék használata czimén; de különböző elnevezések alatt — támasztott 313 frt 13 kr. követelése jogos és törvényes voltának megállapíthatása czéljából terjeszse be azon okmányokat vagy adatokat, melyek kétséget kizárólag világosan igazolják a kis-tárkányi egyház presbyteriuma e tárgyban tett lépéseinek törvényszerű s a rendkívüli adókiivetése körüli eljárásában annak szabályszerű voltát. A lelkész által ezen rendelkezésre beterjesztett jelentés alapján az egyházmegyei bíróság a következő

v é g z é s t

hozta :

ezen ügyben a végleges határozat meghozatala a következő közigazgatási bírósági ülésre halasztatik. Ezen ügynek a helyszínen eszközendő megvizsgálására Hézszer Emil főjegyző és Miklós Béla tanácsbíró kildetnek ki, bevárva jelentésüket tavaszi közgyűlésünkre.

o k o k :

A kis-tárkányi lelkész által beterjesztett jelentés alapján érdemleges ítéletet hozni nem lehetett, mert az egyházmegyei bíróság azon

határozatának, hogy igazolja be okmányilag azt, miszerint a Becske Bálindra 1890. július 13-án kirótt 100 = száz forintban megállapított templomi szék váltságának milyen adókulcs képezte alapját? lett-e a kirovás az illetővel szabályszerűen közölve? elfogadta-e Becske Bálint az egyháztanács határozatát? — nincs elég téve, a mennyiben a jelentésben foglalt egyoldalú állítások mellett bizonyító erővel bíró okmány vagy adat beterveztve nincs. A bírósági végzés azon utasításának nincs elég téve, mely a templomépítés alkalmával felmerült rendkívüli egyházi adó kivetési iveit beterveztetni, s ha esetleg a kivetés birtok aránylag fogantosságot, a panaszlott birtokállományát is feltüntető hiteles okmányokat beküldeni rendeli.

Miután ezen homályban levő kérdéseknek tisztázása és megvilágosítása nélkül nem lehet megállapítani, hogy a kis-tárkányi egyház követelésével jogos vagy jogtalan téren áll-e? ezen kérdéseknek a helyszínén eszközlendő megoldása, az ítélethozatalhoz kívánt adatok beszerzése végett egyházmegyei bíróság szükségesnek látta bizottságnak kiküldetését.

Kelt Sárospatakon, 1899. augusztus 30-án.

Szinyey Gerzson,
világi elnök.

Kereszturi József,
esperes, egyházi elnök.

Hézszer Emil,
a bíróság jegyzője.

II.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának 1899. évi augusztus hó 29-én Sárospatakon tartott ülésében.

Szabó Károly sárköszujlaki lelkész panasza.

Elnökök: Kereszturi József esperes és Meczner Béla gondnok.

A bíróság tagjai: Gecsey Péter, Bálint Dezső, Szinyey Gerzson, Meczner András, Kónya András, Páricsy József tanácsbírák. Hézszer Emil bírósági jegyző.

Tárgya: Szabó Károly karádi volt helyettes lelkész azon kérelme, hogy miután helyettesi minőségben töltött 28 szolgálati napra fizetést nem kapott, Fürjész Tamás karádi lelkész köteleztessék arra, hogy a lelkészi javadalomnak ezen időre eső hányadát neki fizesse ki.

Előadó Debreczeni Bertalan a következőkben ismerteti a tényállást: Szabó Károly egyházmegyei intézkedés alapján — 1897. május 22-én mint helyettes lelkész ment a karádi egyházba, a mikor Körössy György volt lelkész özvegye azon követelést támasztotta ellene, hogy miután ápril 24-én tartozott volna hivatalát elfoglalni és csak 28 nappal később foglalta el a segéd-lelkésznek ezen időre eső élelmezési díját fizesse meg, mivel a segéd-lelkésznek ellátást erre az időre már nem volt köteles adni, s miután Szabó K. ezen követelést jogosnak ítélte az özvegygyel szemben, ezt ki is egyenlítette. Ámde a lelkészi javadalomhoz tartozó 53 kat. hold földből 26 kat. holdat őszi vetéssel bevetve talált, holott csak 17 és $\frac{2}{3}$ kat. holdat lett volna szabad törvényszerűleg az özvegynek bevetnie, azonban rábeszélés folytán az özvegygyel abban egyezett meg, hogy a bevetett búza és repce termésből nem kíván részt azon esetben, ha a következő lelkész őt sem fogja háborgatni hasonló területű föld haszonélvezetében. S tényleg a megválasztott új lelkész Fürjész Tamás 1898. év nyarán nem emelt szót az ellen, hogy panaszlónak is 23 kat. hold búza vetése volt, sőt még azt is megígérte, hogy a mennyiben mint helyettes lelkész Karádon egy évet és egy hónapot töltött, az egy éven felüli időre a hivatalosan megállapított lelkészi évi javadalomnak egy tizenketted részét neki ki fogja fizetni; most azonban elvállalt kötelezettségének vonakodik eleget tenni; az előadottak alapján az egyházmegyei bíróság a következő

v é g z é s t

hozta:

esperes úr megbizatik, hogy Szabó Károly beadványának másolata özv. Körössy Györgynének és Fürjész Tamásnak küldje meg; felhíván őket arra, hogy a panaszt érdeklő beadványaikat az esperesi hivatalhoz záros határidő alatt terjeszszék be.

O k o k:

Szabó Károly panaszja egészbe véve jogosnak látszik, ámde az általa panaszlottak kihallgatása nélkül annyival is inkább nem lehetett ítéletet mondani, mivel a bepanaszoltak vallomásaitól függ az ítélet marasztaló vagy felmentő határozata.

Miután semmivel sincs bizonyítva Szabó Károly követelésének jogos volta, ennek megállapíthatása végett szükségesnek látta a bíróság a bepanaszoltak védekezését is megismerni.

Kelt Sárospatakon, 1899. augusztus hó 29-én.

Meczner Béla,
gondnok, vil. elnök.

Kereszturi József,
esperes, egyh. elnök.

Hézsér Emil,
jegyző.

III.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Sárospatakon, az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegyei bíróság, mint fegyelmi bíróságnak 1899. évi augusztus 30-án tartott üléséről.

Jelen voltak : Keresztúri József esperes, Szinyey Gerzson tanácsbíró elnöklete alatt Gecsey Péter, Kónya András, Páricsy József, Meczner András, Debreczeni Bertalan tanácsbírák és dr. Finkey Ferencz egyházmegyei aljegyző. mint jegyző. Előadó : Meczner András.

A felek részéről megjelentek : Bartha József visi lelkész és Bodnár János visi gondnok.

Tárgy : *Lőrinczy István* kenézlői ref. egyháztág által *Bodnár János* visi egyházi gondnok és *Bartha József* visi ev. ref. lelkész ellen sikkasztás és hűtlen kezelés miatt tett bűnügyi feljelentés.

Egyházi elnök az ülést az ügy megnevezésével megnyitja. Mindenekelőtt kihallgattatott Nagy Gábor sárospataki lakos, a kit Lőrinczy István magánvádló a Vison, 1899. augusztus 21-én megejtett előnyomozat alkalmával kihallgattatni kért, de akkor és ott kihallgatható nem volt. Nagy Gábor a Lőrinczy István által hozzá intéztetni kért azon kérdésre : „igaz-e az, hogy Bodnár János gondnok Nagy Gábort mint asztalost nem készpénzzel, hanem 300 frt értékben váltóval fizette ki? Azt vallja, hogy „az nem áll, mert ő készpénzzel ki lett fizetve. Elismeri, hogy ő egy Bodnár János, mint elfogadó által aláírt 300 frtos váltót aláírt, de ő nem ezzel a váltóval lett kifizetve, hanem készpénzzel. Vallomására kész az esküt is letenni.“

A tanukihallgatás befejeztével az előadó élőszóval részletesen ismerteti az ügy állását, felolvassa a vizsgálati iratokat s ezeknek és a jelenlevő felek nyilatkozatainak meghallgatása után a bíróság a Nagy Gábor megesketését mellőzte és egyhangúlag a következő

i t é l e t e t

hozta :

Bodnár János és Bartha József az ellenük Lőrinczy István által emelt sikkasztás és hűtlen kezelés vádja alól felmentetnek. A felmerült 10 frtnyi eljárási költségekben Lőrinczy István magánvádló marasztaltatik.

Bodnár János és Bartha József az ellenük emelt alaptalan vád miatt az egyházmegyei törvénynek 386. §-a értelmében a panaszló Lőrinczy István ellen a köztörvények útján elégtételt szerezhetnek.

I n d o k o k :

Lőrinczy István kenézli ref. egyháztag 1898. október 29-én följelentést adott be a főt. püspöki hivatalhoz, azzal vádolván Bodnár János visi ref. gondnokot és Bartha József visi ref. lelkészt, hogy ezek a visi templom építkezés alkalmából a rájuk bízott pénzzel hűtlenül gazdálkodtak s abból 1905 frtot elsikkasztottak s kérte ennek megállapítása végett a helyszíni vizsgálat sürgős elrendelését. Főt. püspök úr a feljelentést illetékes elintézés végett áttette az alsó-zempléni esperesi hivatalhoz. Az esperesi hivatal 1898. november 29-én 963. sz. a. ezt a feljelentést visszautasította s a vizsgálat elrendelését mellőzte, mert az évi számadások leírásának ideje még nem érkezett el és mert a számadások megvizsgálása első sorban a presbyteriumra tartozik.

Panaszos ezen végzés ellen a főtiszt. püspök úrhoz folyamodott, ki is az esperesi hivatal elutasító végzését 1899. április 16-án kelt 462. sz. végzésével megváltoztatta s Bodnár János és Bartha József ellen miután ők maguk is kérték, a fegyelmi vizsgálatot elrendelte.

E vizsgálat foganatosítására az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye bírósága 1899. április 19-én kiküldötte Bálint Dezső és dr. Kovács Gábor bírósági tagokat, a kik f. é. augusztus 21-én Vison, a helyszínén megjelenvén, az összes érdekelt feleket s a magánvádló tanút kihallgatták, egy hivatkozott tanú, Nagy Gábor pedig mai napon hallgattatott ki a bíróság előtt.

A megejtett fegyelmi vizsgálat a legcsekélyebb adatot sem tudta kideríteni a sikkasztás vagy hűtlen kezelés igazolására. Ellenkezőleg maga Lőrinczy István magán-panaszos elismeri, hogy tudomással bir arról, miszerint az elsikkasztottnak állított pénzösszeg megvan s arról a gondnok és lelkész leszámoltak. Szabó Ferencz és Szepsi Elek tanuk pedig, kikkel magánvádló azt akarta igazolni, hogy a presbyterium előtt történt végelszámolás alkalmával a pénztári maradvány nem volt meg, egybehangzólag azt vallják, hogy a készpénz maradványt a gondnok a presbyterium előtt az asztalra számolta le. Nagy Gábor tanú pedig, a ki a templomépítésnél végzett asztalos munkákért Lőrinczy István szerint váltóval lett kifizetve. maga vallja, hogy ő a 230 frt munkadíját november 12-én készpénzben megkapta, amit erről kiadott nyugtája igazol, míg a 300 frtos váltó, mire ő mint forgató nevét írta, csak november 15-én kelt, a mikor már ő ki volt elégitve.

Vádlottak teljes ártatlanságát kétségtelenül igazolják az egyháztanácsai, egyházlátogatási és egyházmegyei jegyzőkönyvek, melyek tanúsága szerint a gondnok és lelkész az összes építkezési ügyről a legpontosabban és lelkiismeretesen beszámoltak, minden tételt

nyugtákkal igazoltak s buzgó fáradozásukért a felettes hatóságok elismerését érdemelték ki.

Igaznak bizonyult tehát, hogy a magánvádló, mint a kiküldött vizsgálóbiztosok előtt önmaga beismerte, egész vádját a lelkész ellen személyes bosszúból tette, mint a ki szerinte főtényezője volt annak, hogy ő (Lőrinczy István) községi jegyző hivatalától a belügyministerium által elmozdított.

Az alaptalanul meghurczolt vádlottak előtt az egyházi törvények 386. §-ának utasítása szerint kellett jelezni, hogy a meghurczoltatásért a köztörvények útján elégtételt szerezhetnek.

A panaszosnak a perköltségekben való marasztalása az egyházi törvények 384. §-án alapszik.

Nagy Gábor tanútól az eskü kivételét azért mellőzte a bíróság, mert tanú azon állítása, hogy készpénzzel kifizettetett, nyugtájával s a bemutatott egyházi számadásokkal amúgy is igazolva van.

Jelen ítélet a jelenlevő felek előtt kihirdettetvén, abban mindkét vádlott megnyugodott.

Kelt Sárospatakon, 1899. évi augusztus hó 30-án.

Szinyey Gerzson,
világi elnök.

Keresztúri József,
esperes, egyh. elnök.

Dr. Finkey Ferencz,
a bíróság jegyzője.

IV.

Jegyzőkönyv.

Felvétellett az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye fegyelmi bíróságának Sárospatakon, 1899. augusztus 30 án tartott üléséről.

Tárgy: *Ónody György* tolcsvai egyházgondnok fegyelmi ügye.

Jelen voltak: Keresztúri József esperes és Meczner András tanácsbíró elnöklete alatt: Gecsey Péter, Kónya András, Bálint Dezső és Páricsy József egyházi, Szinyey Gerzson világi tanácsbírák, dr. Finkey Ferencz egyházmegyei aljegyző, mint jegyző. Előadó: Szinyey Gerzson.

A felek részéről megjelent Ónody György.

Egyházi elnök az ülést az ügy megnevezésével megnyitván, felhívja az előadót az ügy megismertetésére. Az ügy szóbeli előadása, a vizsgálati iratok felolvasása és a jelenlevő Ónody György vádlott védelmének meghallgatása után a bíróság zárt ülésben a következő

í t é l e t e t

hozta:

Ónody György tolcsvai egyházi gondnok vétkesnek találtatik az egyházmegyei törvények 301. §-ának 7. pontjába ütköző, a hivatalos kötelességének helytelen teljesítése vétségében s ezért az egyházmegyei törvények 303. §-ának b pontja értelmében feddésre ítéltetik.

A tolcsvai egyház előljárósága utasittatik, hogy a Csőke Szemere Amália alapítványból kivett 200 frt összeget a közpénztárból térítse vissza.

I n d o k o k :

Kolozsváry István tolcsvai ref. lelkész 1899. július 10-én panaszt emelt az esperesi hivatalnál Ónody György tolcsvai egyházgondnok ellen a miatt, hogy nevezett gondnok az egyház ládájának egyik kulcsát a lelkész távollétében ennek komótjából önhatalmúlag kivette s a kulccsal az egyház ládáját felnyitván, abból a Csőke-Szemere Amália alapítványról szóló 310 frtos betéti könyvet elvitte s abból 200 frtot elköltött.

E panasz folytán esperes úr a fegyelmi vizsgálatot elrendelte s annak foganatosítására Tóth Lajos és Debreczeni Bertalan tanácsbírákat kiküldötte, kik f. augusztus hó 14-én Tolcsván, a helyszinén megjelentek, mely alkalommal a felek és a kihallgatott tanúk vallomásai-val beigazolást nyert, hogy Ónody György tényleg önhatalmúlag vette ki június hó 18-án az említett betéti könyvet s abból 200 frtot, ezen összeggel azonban Tarczal János sárospataki építő mestert fizette ki, a ki 200 frt követelését a tolcsvai egyházon perrel készült behajtani. Igazolja ezt Tarczalnak f. é. július 20-áról kelt nyugtája, a melyben 200 frt követelésének kiegyenlítését elismeri.

E tényállásból, melyet vádlott a bíróság előtt is beismert, a sikasztás vádja ugyan igazolást nem nyert, de bebizonyosodott az, hogy Ónody György gondnok hivatalos kötelességét helytelenül teljesítette, midőn a lelkész tudta nélkül nyúlt az egyház ládájába s midőn az egyházi alapítványi tőkét rendeltetése ellenére használta fel s hibát követett el akkor is, midőn a kifizetésről a lelkészt értesíteni vonakodott. Ezért vádlott vétkesnek volt kimondandó az egyházmegyei törvények 301. §-ának 7. pontjába ütköző vétségben.

A büntetés kiszabásánál enyhítő körülményül volt beszámítandó, hogy vádlott eddigelé kifogástalanul teljesítette gondnoki kötelességét s hogy a bíróság előtt ígérte, hogy többé semmiféle szabálytalanságot

el nem követ és hogy ezen tényénél nem rosszakarat, hanem inkább tudatlanság vezette.

Miután az alapítványi tőkét az egyháznak csonkítania nem szabad, a tolcsvai egyház utasítandó volt, hogy az elköltött 200 frtot a Csőke Szemere alapítványhoz az egyház közpénztárából haladéktalanul tegyék vissza.

Jelen ítélet a jelenlevő vádlott előtt kihirdettetvén, az abban megnyugodott.

Kelt Sárospatakon, 1899. augusztus hó 30 án.

Meczner András,
világi elnök.

Keresztúri József,
esperes, egyházi elnök.

Dr. Finkey Ferencz,
a bíróság jegyzője.

V.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett az alsó-zempléni egyházmegye fegyelmi bíróságának Sárospatakon, 1899. év augusztus hó 30-án tartott ülésében.

Tárgy: *Kolozsvári István* tolcsvai ev. ref. lelkész fegyelmi ügye.

Jelen voltak; Keresztúri József esperes és Meczner András tanácsbíró elnöklete alatt: Gecsey Péter, Kónya András, Bálint Dezső, Páricsy József egyházi és Szinyey Gerzson világi tanácsbírák. Előadó: Szinyey Gerzson. Jegyző: Dr. Finkey Ferencz, egyházmegyei aljegyző.

A felek részéről megjelent Liszkay István presbyter és több tolcsvai egyháztag.

Egyházi elnök az ülést az ügy megnevezésével megnyitja s felhívja az előadót az ügy ismertetésére. Az ügy szóbeli előadása, a vizsgálati iratok felolvasása s a jelenlevő felek meghallgatása után a bíróság zárt ülésben a következő

í t é l e t e t

hozta:

Kolozsvári István tolcsvai ev. ref. lelkész az ellene hivatali kötelességének elhanyagolása miatt emelt vád alól felmentetik s az alaptalan vád miatt panaszlok ellen az egyházmegyei törvények 386. §-a értelmében a köztörvények útján kereshet orvoslást.

I n d o k o k :

Nagy István és társai tolcsvai presbyterek 1899. július 16-án panaszlevelet adtak be az esperesi hivatalhoz, azzal vádolván lelkészüket Kolozsváry Istvánt, hogy az egész héten nem tartózkodik otthon s havonként csak négy prédikációt tart, továbbá, hogy az iskolával nem gondols a jelenlegi ideiglenes tanítót a lelkész maga hívta meg a presbyterium tudta nélkül, továbbá, hogy több fizetést vett fel, mint a mennyi megilleti, továbbá, hogy az iskola ócska tetejéről lehányt fákat és deszkákat nem engedte a presbyteriumnak eladni, végül, hogy a templomtető és a kerítések rosszak.

Ezen vádnak megvizsgálására esperes úr Tóth Lajos és Debreczeni Bertalan tanácsbírákat küldte ki, a kik a helyszínére kimenvén, az érdekelt feleket kihallgatták.

A felek és a tanuk vallomásai a vádak teljes alaptalanságát bizonyítják, mert 1. az egész presbyterium odanyilatkozik, hogy a lelkész minden vasárnap rendszeren prédikál s hétköznap reggeleken is rendszeren harangoztat; 2. az okt. 9. és okt. 18-iki (1898.) presbyteri gyűlési jegyzőkönyvekből kitűnik, hogy a jelenlegi ideiglenes tanítót a presbyterium választotta meg; 3. az egyház számadási könyveiből kitűnik, hogy a lelkész nemhogy több fizetést vett volna fel, mint a mennyi megilleti, de a jelen évre még a lejárt fizetési részletei nincsenek teljesen kielégítve; 4. az iskola tetejéről lehányt ócska fene-műből, mint a presbyterium elismeri, az egyház részére szint ütöttek össze, a többit pedig részint az iskola építésnél használták fel, részint az építőmester adta el, az utolsó vád, t. i., hogy a templomtető és a kerítések rosszak, önmagától megdőlt, mert azokról gondoskodni nem a lelkész feladata.

Mindezek alapján a vádolt lelkészt az összes vádak alól felmenteni kellett s az egyházmegyei törvények 386. §-ának értelmében felhivandó volt arra, hogy az alaptalan vádaskodók ellen a köztörvények útján kereshet elégtételt. Megjegyeztetvén ez utóbbira, hogy az aug. 14-iki vizsgálat alkalmával a panaszlevelet aláírók közül Egri László és Ráskay József a vádtól elállottak. Nagy István, Kobolya Imre és Havas József pedig sem akkor, sem a mai tárgyaláson nem jelentek meg s a vádat egyedül Liszkay István tartotta fenn.

Kelt Sárospatakon, 1899. augusztus 30 án.

Meczner András,
világi elnök.

Keresztúri József,
esperes, egyházi elnök.

Dr. Finkey Ferencz,
a bíróság jegyzője.

VI.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye fegyelmi bíróságának Sárospatakon, 1899. augusztus 30-án tartott ülésében.

Tárgy: *Gergely Miklós* tolcsvai ev. ref. tanító fegyelmi ügye.

Jelenvoltak: Keresztúri József esperes, Meczner András tanácsbíró elnöklete alatt Gecsey Péter, Kónya András, Bálint Dezső, Paricsy József egyházi, Szinyey Gerzson vil. tanácsbírók. Előadó: Szinyey Gerzson. Jegyző: dr. Finkey Ferencz, egyházmegyei aljegyző.

A felek részéről megjelentek: Gergely Miklós tanító, Ónody György gondnok, Liskay István és több presbyter.

Egyházi elnök az ülést az ügy megnevezésével megnyitja s felhívja előadót az ügy megismertetésére. Az ügy szóbeli előadása, a vizsgálati iratok felolvasása és a felek kölcsönös nyilatkozatainak meghallgatása után az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye fegyelmi bírósága zárt ülésben a következő

í t é l e t e t

hozta:

Gergely Miklós tolcsvai ideiglenesen megválasztott ev. ref. tanító vétkesnek találta az egyházi törvények 301. §-ának 10. pontjába ütköző, az egyházas tekintélyt lealacsonyító és a tanítói állás tekintélyét sértő viselkedés vétségében és ezért az egyházmegyei törvények 303. §-ának d. pontja értelmében állásától 1900. január 31-iki határidővel való elmozdításra ítéltetik.

I n d o k o k:

Gergely Miklós tolcsvai ideiglenesen megválasztott tanító ellen a tolcsvai presbyterek az 1899. augusztus 18-án vizsgálat teljesítése végett kiküldött tanácsbírák előtt azt a panaszt emelték, hogy az iskola gyermekekkel gorombán bánik, azokat üti-veri s némelyiken testi sértést is követett el, s ennek következtében a szülők elhatározták, hogy gyermekeiket nem adják az iskolába s kéri a tanító elmozdítását.

A vizsgálat folyamán kihallgatott tanúk vallomásaival, valamint a tárgyalás folyamán a jelenlevő felek nyilatkozataival igazoltnak látja

az egyházmegyei bíróság a panaszt, mely szerint Gergely Miklós és a tolcsvai egyház hívei között oly áthidalhatatlan ellentét van, mely a tanítás sikerét kétséssé teszi s veszélyezteti. Igazolást nyert, hogy Gergely Miklós tanító a növendékekkel durván s túlszigorúan bánik, igazolva lett, hogy a presbyterek egyikével az iskolában verekedett.

Ezek alapján, tekintetbe véve azt, hogy az egyházmegyei közgyűlés egy évi próbaidőt adott Gergely Miklósnak a beerősítésre, ezen idő alatti jó magaviseletétől tévén függővé megerősítését, tekintettel arra, hogy eddigi magaviseletével érdemtelenné tette magát a megerősítésre, az egyházmegyei bíróság a próba év leteltével, 1900. január 31-én leendő elmozdításra ítélte.

Kelt Sárospatakon, 1899. augusztus 30.

Meczner András,
világi elnök.

Keresztúri József,
esperes, egyházi elnök.

Dr. Finkey Ferencz,
a bíróság jegyzője.

VII.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának 1899. évi augusztus hó 29-én Sárospatakon tartott ülésében.

Jelen lévők: Keresztúri József esperes és Meczner Béla gondnok elnöklete alatt: Gecsey Péter, Bálint Dezső papi, Szinyei Gerzson, Meczner András és Miklós Béla világi tanácsbírák s Kovács Gábor, egyházmegyei világi aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Tárgy: Molnár Istvánné király-helmeczi lakos felebbezése az egyháztanácsnak, — adófizetési ügyében hozott ítélete ellen.

Előadó: Páricsy József, papi tanácsbíró.

Elnöklő világi gondnok a tárgyalást az ügy megnevezésével megnyitja s fölkéri előadó tanácsbíró a tárgyalás alatt levő ügy előadására.

Minek folytán előadó az ügyet részletesen ismerteti s fölolvassa egész terjedelmében a kiküldött vizsgáló biztos által fölvetett vizsgálati jegyzőkönyvet, nemkülönben a vonatkozó összes iratokat.

Ennek megtörténtével a bíróság beható tanácskozás után egyhangúlag a következően

i t é l t:

Molnár Istvánné szül. Szabó Juliánna király-helme-
 mecz-i lakos felebbezésének elutasításával, a király-
 helme-
 mecz-i ev. ref. egyháztanács által hozott ítéletet indo-
 kainál fogva helyben hagyja és 8 frt eljárási költség-
 nek Debreczeni Bertalan kiküldött vizsgáló biztos ré-
 szére leendő fizetésére 15 nap, különbeni végrehajtás
 terhe alatt ugyanót kötelezi.

I n d o k o k :

Molnár Istvánné szül. Szabó Juliánna az egyházmegyéhez bete-
 resztett kérvényében azt adja elő, hogy Király-Helme-
 mecz-en a lelkészi,
 tanítói és egyházi fizetés birtokarány szerint vettetik ki, azonban ennek
 — valamint annak daczára is, hogy a tulajdonát képezett $\frac{1}{4}$ úrbéri
 kültelek földjét 25 évvel megelőzőleg már eladta, mégis mindvégig $\frac{1}{4}$
 kültelek arányában hajtották be tőle a fent elősorolt egyházi adó-
 fizetéseket. Kéri tehát, hogy ezen igazságtalan fizetési kötelezettség
 alól az egyházmegye, illetve ennek közgyűlése mentse fel.

Panaszló ebbeli kérvényével azonban az egyházmegyei törvények
 251. §-a alapján a presbyteriumhoz utasított, mint a mely első sor-
 ban jár el hasontermészetű ügyekben. A presbyterium a panaszló
 ügyben ítélkezett, de a panaszlót kérelmével elutasította és pedig azon
 indokból, mert nem adta el egészen panaszló azon egy negyed úrbéri
 telkét, mely után egyházi adója már 25 év óta kivettett s mert to-
 vábbá nem akart praecedent állítani az egyháztanács arra, hogy a ki
 birtokának egy részét eladja, az azonnal kérelmezhesse egyházi adó-
 jának leszállítását.

A presbyterium ítélete ellen panaszló felebbezéssel élt az egy-
 házmegyéhez, azt adván elő, hogy ő 1700 frt értékű vagyomból, 1500
 frt értékben adott el, tehát egyformán igazságtalan a kivetés, valamint
 a neheztelt ítélet is, mert 500 frt értékű vagyonánál több nincs.

Az egyházmegyei bíróság azonban, mielőtt érdemben határozott
 volna, tekintettel arra, hogy sem panaszló előadását, sem az egyház-
 tanács indokolását szabályszerűen beigazoltnak nem találta, az ügy
 megvizsgálása végett Debreczeni Bertalan világi tanácsbíró-t küldte ki
 vizsgáló biztosul s eme vizsgálat eredménye folytán miután a vizsgá-
 lati jegyzőkönyv adatai szerint beigazolást nyert azon körülmény, hogy
 a charta szerint helyesen történt a panaszló esetben a kivetés, mely-
 nek kulcsa tényleg a birtokarány, — minthogy továbbá beigazolást
 nyert az is, hogy nem az egész egy negyed kültelkét adta el panaszló,
 minthogy végezetül valótlannak bizonyult az, hogy panaszlónak csupán
 500 frt értékű vagyona lenne, tekintettel arra, hogy panaszlónak saját

beismerése szerint is van egy háza, két hold nemesi birtoka, szőlője, az $\frac{1}{4}$ úrbéres birtokából pedig csak a rét és egy darab 3 vékás föld hiányzik,

tekintettel továbbá arra, hogy a fenti ingatlanok k. b. mintegy 2300 frt értéket képviselnek,

tekintettel végül arra, hogy a vizsgálat során már panaszló is csupán a 2 frt széna pénzt találta magára nézve sérelmesnek s ezt is csak azért, mert rétvét eladta, ellenben a kivetés többi részét késznek nyilatkozott megfizetni s csupán a 2 frt leírását kérelmezte: helyben hagyandó volt a presbyteriumi határozat felhozott indokainál fogva, valamint azon további indokból is, mert panaszlónak a 2 frt széna pénzre alapított az a kifogása, hogy neki rétvé sines, tehát tőle nem követelhető e czímen semmi, figyelembe vehető azért nem volt, mert a vizsgálat adataiból kiderült az is, hogy az egyházközség lakosai évi 120 frt váltságdíjával vannak szénapénz czímen megadóztatva, ezt az összeget birtokarány szerint köteles mindenki fizetni, tekintet nélkül, van-e valakinek rétvé vagy nincs?! S miután mások is vannak, a kiknek rétvük nincs, de mert földbirtokok van, a jelzett kulcs szerint rájuk is ki van vetve a szénapénz is, — panaszlóra is ki kellett azt vetni és pedig az $\frac{1}{4}$ telek arányában azért, mert kétségtelen tény a vizsgálat adataiból az, hogy panaszlónak $\frac{1}{4}$ külteleknél jóval több birtoka van. s minthogy 25 év óta a kivetés ellen maga sem panaszkodott soha, s minthogy továbbá az egyházi törvények szerint a kivetéssel meg nem elégedő fél a presbyteriumhoz 8 nap alatt vagy ha ennek határozatában meg nem nyugodnék, az egyházmegyei bírósághoz 15 nap alatt jogosult folyamodni, panaszló pedig csak 25 év eltelte után találta magára nézve sérelmesnek a 25 évig békésen megfizetett részletet: felebbezésével elutasítani s az okozott költségek megfizetésében, — mivel felebbezése teljesen alaptalannak bizonyult, — marasztalni kellett.

Kelt Sárospatakon, 1899. augusztus 29.

Keresztúri József,
esperes, egyházi elnök.

Meczner Béla,
világi elnök.

Kovács Gábor,
jegyző.

VIII.

Jegyzőkönyv.

Felvétellett Sárospatakon, 1899. szeptember 26-án az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye időszaki bíróságának üléséről.

Tárgy: *Gergely Miklós* tolcsvai ideiglenes tanító fegyelmi ügye.

Jelenvoltak: Keresztúri József esperes és Szinyei Gerzson t. b. elnöklete alatt, Kónya András, Bálint Dezső és Meczner András tanácsbírák, Dr. Finkey Ferencz, mint jegyző.

Elnöklő esperes bejelenti, hogy f. hó 20-án a tolcsvai egyház presbyteriumától azt az értesítést nyerte, hogy Gergely Miklós ideiglenes tanító, a kit az egyházmegyei bíróság augusztus 30-án a jövő 1900. év január 31-én foganatosítandó elmozdításra ítelt; a szeptember 15-én tartott presbyteri gyűlés óta, a mikor a lelkész az egyházmegyei bíróság ítéletét felolvasta s előadta, hogy a szülők nagy része nem adta fel gyermekét az iskolába, a Gergely Miklós keze alá: a lelkész éjjel-nappal a legrútább kifejezésekkel szidalmazza. „rablónak, gyilkosnak“ nevezi s életveszélyes fenyegetésekkel illeti, úgy, hogy a lelkész éjjelenként kénytelen volt a parókhiát őriztetni.

Esperes a feljelentés vétele után az egyházmegyei törvények 399. §-a alapján azonnal felfüggesztette a tanítót állásától s 766. sz. végzésével azt is megengedte a tolcsvai egyháznak, hogy a tanítói állásra pályázatot hirdessen ki. Kéri ezen intézkedései jóváhagyását.

Egyházmegyei bíróság az esperes intézkedését teljesen indokoltanak s ez egyházi törvények 399. §-ának alkalmazását helyesnek látván,

az esperes által elrendelt felfüggesztést jóváhagyja s Gergely Miklós tolcsvai ideiglenes tanítónak ezen állásától való elmozdítását megerősíti.

Kelt Sárospatakon, 1899. szeptember 26.

Szinyei Gerzson,
vil. tanácsbíró, világi elnök.

Keresztúri József,
esperes, egyházi elnök.

Dr. Finkey Ferencz,
a bíróság jegyzője.

IX.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye időszaki közgazgatási bíróságának Sárospatakon, 1899. szeptember 26-án tartott üléséről.

Tárgy: *Szabó Károly* volt karádi helyettes, jelenleg sárköz-ujlaki rendes lelkész követelése Fürjész Tamás karádi lelkész és özv. Kőrösy Györgyné ellen.

Jelenvoltak: Keresztúri József esperes és Meczner András elnöklete alatt: Kónya András, Bálint Dezső és Debreczeni Bertalan tanácsbírák, Dr. Finkey Ferencz, mint jegyző. Előadó: Debreczeni Bertalan.

A felek közül megjelentek: Fürjész Tamás és özv. Kőrösy Györgyné.

Elnöklő esperes az ülést az ügy megnevezésével megnyitja. Az előadó szóbelileg ismerteti az ügy állását és előzményeit, mely szerint Szabó Károly volt karádi helyettes lelkész az 1899. augusztus 9 én kelt kérvényében egy hónapi helyettes-lelkészi fizetésének megállapítását és megítélését kérte Fürjész Tamás, karádi lelkész, avagy Kőrösy Györgyné az elhalt lelkész özvegye ellenében azon az alapon hogy ő 1897. május 22-től 1898. május 18 ig volt Karádon, mint helyettes lelkész s ezen, pár nap hiján egy egész évre a neki járó egy évi lelkészi félfizetésből egy havi részlet hátrálékban maradt. Ugyanis az egyházi év ápril 24-én végződván, ő az 1897-re szóló fizetését teljesen megkapta, de minthogy csak május 27-én vette át hivatalát (nem 1897. ápril 24-én), a volt lelkész özvegye, Kőrösy Györgyné tőle azt követelte, hogy az ezen egy óra járó káplántársási díját, 15 frtot fizesse ki neki, mert ő csak 1897. ápril 24-ig volt köteles káplánt tartani. Ő ezt a 15 frtot ki is fizette. De minthogy ő (Szabó Károly) nem 1898. ápril 24-én, hanem 1898. május 18-án, tehát egy hó múlva távozott el Karádról s a mostani lelkész, Fürjész Tamás csak akkor foglalta el állását, őt ezen hónapra is a lelkészi félfjövedelem illeti, miután Fürjész Tamás az 1898-ik évben csak 11 hónapot töltött Karádon.

Az 1899. augusztus 30-án összeült egyházmegyei bíróság, mely hivatva volt ez ügyben dönten, nem akarta az ügyet az érdekelt felek kihallgatása nélkül intézni el s ezért tőlük végzésileg nyilatkozatot kért be s esperes a mai napra személyes megjelenésre is hívta fel őket. Fürjész Tamás karádi lelkész az esperesi hivatalhoz beadott nyilatkozatában azt állítja, hogy noha Szabó Károly nem töltött egy évet Karádon mint helyettes lelkész, mégis egy teljes évi félfizetést felvett egy krajczár hja nélkül. Igaz, hogy ő az özvegy lelkészének 15 frtot kifizetett, de most már ennek fejében 100—120 frtot követel, holott igazság szerint még Fürjész Tamás követelhetne tőle kártérítést. Maga Szabó Károly beismerte Fürjész Tamás előtt, hogy neki (Fürjésznek) igazsága van s így tulajdonképen követelése csak az özvegygel szemben van.

Özv. Kőrösy Györgyné nyilatkozatában azt adja elő, hogy Szabó Károly egy évi lelkészi féljövödelmét teljesen felvett s így ezen új követelése által tulajdonképen egy 13-ik hónapra követel fizetést. A 15 frt sem terheli őt, mert ha krajezároskodni akarna. a 7 napra, mely a Szabó Károly helyettesi évéből hiányzik, még őt, Kőrösy Györgynét illetné 17 frt.

A jelenlevő felek ezen nyilatkozataikat a bíróság előtt szóbelileg is előadván, a bíróság zárt ülésben a következő

i t é l e t e t

hozta :

Szabó Károly követelése Fürjész Tamás ellenében 15 frtban megállapittatik s Fürjész Tamás köteleztetik a 15 frtot az ítélet jogerőre emelkedése után 15 nap alatt Szabó Károlynak végrehajtás terhe mellett megfizetni.

I n d o k o k :

A felek egybehangzó nyilatkozataiból a következő tényállás világlott ki: Szabó Károly pár nap híján egy teljes évet töltött Karádon helyettesi minőségben. Megillette tehát őt egy teljes évi lelkészi féljövödelem. Ő ezt a féljövödelmet meg is kapta, azonban abból 15 frtot az özvegy lelkésznek káplántartás czimén visszafizetett. Ezen 15 frthoz tehát joga van, mert ennyi az ő fizetéséből hiányzik. Ezen 15 frtot azonban nem Kőrösy Györgyné tartozik neki megfizetni, hanem az új lelkész, Fürjész Tamás, mert Kőrösy Györgyné tényleg csak 1897. ápril 24-ig volt köteles káplánt tartani; viszont Fürjész Tamás 1898-ban nem április 24-én, hanem május 18-án vette át hivatalát s így a Szabó Károly fizetéséből hiányzó részt neki kell kipótolnia.

Kelt Sárospatakon, 1899. szeptember 26.

Meczner András,
a bíróság világi elnöke.

Keresztúri József,
esperes, a bíróság egyh elnöke.

Dr. Finkey Ferencz,
a bíróság jegyzője.

X.

Tárgyalási jegyzőkönyv.

Felvétetett Sárospatakon, az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye időszaki bíróságának, mint fegyelmi bíróságnak 1899. évi szeptember 26-án tartott ülésében, *Szakács Imre* karádi gondnok fegyelmi ügyében.

Jelen voltak a bíróság részéről: Keresztúri József esperes és Meczner András tanácsbíró, mint helyettes gondnok elnöklete alatt: Kónya András, Bálint Dezső és Debreczeni Bertalan tanácsbírók. Dr. Finkey Ferencz, világi aljegyző.

A felek részéről senkisémet jelent meg.

Egyházi elnök a bíróság ülését az ügy megnevezésével nyitja meg.

Kónya András előadó előterjeszti az ügy állását, előadja, hogy Szakács Imre karádi egyházgondnok ellen a f. 1899. évi február 13-án megtartott egyházlátogatás alkalmával következő vádak emeltettek: 1) hogy az egyházi törvények által megkívánt vagyoni biztosítékkal nem rendelkezik és így megválasztása érvénytelen, 2) hogy mint gondnok, a templomkulcsot a paplaktól a lelkész ellenzése daczára elvitte azon kijelentéssel, hogy a templomot a lelkész előtt bezárja, 3) hogy Szabó László haldokló embert arra igyekezett rábírni, hogy hagyja meg végrendeletileg, miszerint elhalálozása esetén a helybeli lelkész mellőzésével Kovács István lelkész hívassék eltemetésére, tehát a régi áldatlan viszály magvait hintegeti, 4) hogy a törvényesen megerősített lelkészválasztás ellen többekkel a vallás és közoktatásügyi miniszteriumnál, tehát illetéktelen hatóságnál emelt panaszt, végre, 5) Ablonczy László tanító ellen a vármegyei közigazgatási bizottságnál hamis vádat adott be.

Előterjeszti továbbá előadó, hogy ezen panaszok megvizsgálására az egyházmegyei fegyelmi bíróság f. év április 14-én tartott ülésében hozott végzésével vizsgálatot rendelt el. Közli ezen vizsgálat adatait.

Az előíratok, valamint Szakács Imrének a mai tárgyalásra idéző végzés kézbesítését igazoló kézbesítési ív jelen jegyzőkönyvhöz csatolattatik.

Ezekután a bíróság zárt ülésben mindenekelőtt megállapítván azt, hogy a Szakács Imre megválasztása ellen emelt panasz nem ezen fegyelmi bíróság, hanem a közigazgatási bíróság illetékességéhez tartozik és így jelenleg elbírálás tárgyát nem képezheti, a Szakács Imre karádi egyházgondnok ellen emelt fegyelmi panaszok tárgyában következő

i t é l e t e t

hozta:

Szakácsi Imre karádi egyházgondnok az egyházi törvények 301. §. 4, 6. és 8. pontjai szerint minősülő vétségben vétkesnek találtatván, az egyházi törvény 303. §-a e) pontja alapján gondnoki hivatalától való végleges megfosztásra ítéltetik.

Az eljárási költségek mellőztetnek.

I n d o k o k :

Az egyházmegyei időszaki bíróság, az egyházi törvény 301. §. 4 ik pontja szerint minősülő ellenszegülést és az egyházi felsőbbség törvényes rendeleteivel szemben tanúsított engedetlenség vétségét megállapítottnak látja az által, hogy panaszlott gondnok a törvényesen megerősített lelkészválasztás ellen, az egyházi törvény rendelkezései ellenére, a polgári hatóság segélyét akarta igénybe venni és e végből, ámbár egyházi törvényeink a polgári hatóságnak, még magának a miniszteriumnak a beavatkozását sem engedik meg, akkor, midőn már a törvényben megengedett minden jogorvoslatot sikertelenül kísérelt meg, — törvényes hatóságaink intézkedései ellen a vallás- és közoktatásügyi minisztériumnál panaszkodott.

Az említett törvény b) pontja szerint minősülő izgatás vétségét látja bebizonyítottnak a bíróság a vádlott gondnok azon ténye által, hogy ő, mint maga is elismeri és tanúval is igazolva van, Szabó Lászlót arra akarta rábírní, hogy halála esetére magát Kovács Istvánnal, a választásból kizárt lelkészszel temettesse el; rá akarta birni pedig erre a végből, hogy a lelkészválasztásból kifolyólag a községben dúló izgalom és vizsály ezzel is fokoztassék.

Végre hivatalos hatalmával élt vissza akkor, midőn a templomkulcsot a lelkész ellenzése daczára elvitte azon kijelentéssel, hogy a templomot a lelkész előtt bezárja.

Súlyosító körülményül tekintette a bíróság, hogy, mint az a lezajlott lelkészválasztás irataiból kétségtelen, annak az izgalomnak, mely Karád községben, ha csillapodott is, de teljesen még most sem szünt meg, egyik fő indító oka épen Szakácsi Imre, a kinek pedig mint az egyház gondnokának, az egyház jól felfogott érdekében ezen izgalmat nem hogy fokozni, de csillapítani volna hivatalos állásából folyó kötelessége.

Ezen indokok alapján kellett őt hivatalos állásától való megfosztásra ítélni.

Az Ablonczy László ellen általa emelt, állítólag hamis vádaskodás kérdését a bíróság ítélkezés tárgyává nem tette azért, mivel ez a kérdés az ügyiratoknál fekvő jegyzőkönyv s Zemplémmegye közigazgatási bíróságának 399/85.6 kb. sz. végzésével végleges befejezést nyert.

A vizsgálat költségei felszámítva nem lévén, mellőzendők voltak.

Kelt Sárospatakon, az alsó-zempléni ev. ref. egyházmegye időszaki bizottságának, mint fegyelmi bíróságnak 1899. szeptember 26-án tartott ülésében.

Meczner András,
a bíróság világi elnöke.

Keresztúri József,
esperes, egyházi elnök.

Dr. Finkey Ferencz,
a bíróság jegyzője.

Jegyzették: *Hézser Emil*, papi főjegyző, az 1., 13., 24., 25., 26., 48—50., 52—56., I. és II. számú bírósági jegyzőkönyv pontokat.

Vitányi Bertalan, világi főjegyző: 29—35., 41—45. pontokat.

Ölhey János, papi aljegyző: 14., 15., 16., 17., 60. pontokat.

Zitás Bertalan, papi aljegyző: 18—20., 46., 47., 51., 59. pontokat.

Dr. Finkey Ferencz, világi aljegyző: 27., 28., 57., 58., a III. IV., V., VI., VIII., IX., X. bírósági jegyzőkönyv pontokat.

Dr. Kovács Gábor, világi aljegyző: 21., 22., 23., 36—40. és a VII. bírósági jegyzőkönyvi pontokat.

Tárgymutató.

I. Közgyűlési ügyek.

1. Közgyűlés megnyitása.
2. Az egyházak képviselőinek igazolása.
3. Miklós Béla tanácsbíró beerősítése.
4. Kerületi képviselők megválasztása.
5. Miklós Béla 1000 koronás alapítványa.
6. Segédlelkészek bekebelezése.
7. A csanálosi tanító feltételesen erősítettik be.
8. A bodrog-szentesi és sóstófalvai tanítói díjlevelek nem erősítettnek meg.
9. Egyházkerületi utasítás a díjlevelek kiállításához.
10. Kovács Ferencz Hogykára nem erősítettik be.
11. Sulyok József tanítónak az elbocsátó levél kiadható.
12. Papp Ferencz a kenézlői egyházba beerősítettik.
13. Bányai István a hogykai egyházba beerősítettik.
14. Jelentés a lelkészi értekezletre vonatkozó javaslatról.
15. A hogykai egyházi ügyekről jelentés és határozat.
16. A hogykai egyházi adó leszállítására bizottság küldetik ki.
17. A vámosujfalusi adó s bérlet ügyről jelentés és határozat.
18. Szomotoron Borcsik Z. ügy egyházlátogatóságra bizatik.
19. Ügyészi jelentés golopi Papp János elleni pénzről.
20. Utasítás a kis és nagy-tárkányi egyháznak.
21. A tizza-luczi tizza-szabályozási és belvizi költségek fizetésére vonatkozó határozat.
22. A tizza-luczi gondnoki számadás ügye egyházmegyei ügyészre bizatik.
23. A kenézlői építkezésekről jelentés.
24. A csobajai paplak építéséről jelentés.
25. A zombori iskola ügyről jelentés váratik.
26. A nagy-géresi magtár-ügy rendezése jóváhagyatik.
27. A bodrog-sárai építési tervekről jelentés és határozat.
28. Közhirdetésre felvett egyházak.
29. A karcsai magtár-ügyről jelentés és határozat.

30. Egyházmegyei ügyész jelentése a Pirigyi A. István szerződéséről.
31. Jelentés Láczáról a tanítói lak kipadlózása és a kályha ügyben.
32. A láczaei egyházi szántóföldek mesgyéjének kiigazítása.
33. A takta-kenézi lelkészi hivatalra kirótt tanítói nyugdíjilleték ügyének megvizsgálása egyházlátogatóságra bizatik.
34. A tállyai adó-ügyben jelentés és határozat.
35. A szerencsi egyházi adó ügyét az egyházlátogatók vizsgálják meg.
36. A sóstófalvi egyház adóügye az egyházlátogatókra bizatik.
37. A kenézlői egyházi adó-ügy rendezve van.
38. Kajdy Menyhért ellen a per folyamatban van.
39. A megyaszói példánykertről küldöttségi jelentés.
40. A lukai zsellérek egyházi adó ügyében jelentés és határozat.
41. A karádi egyházból jelentés s utasítás az egyházlátogatóknak.
42. Sarkady Antal kenézlői nyug. lelkész berendeltetéséről.
43. Lában Menyhértné okmányai kiadatnak.
44. A karcasai magtár-ügyben a vizsgálat az egyházlátogatókra bizatik.
45. A csanálósi volt tanító fizetési hátrálékának ügye.
46. Az örösi és nagykövesdi kisajátítások tárgyában beadott egyezség megerősítettik.
47. A leányvári volt gondnok kérvénye az egyházlátogatóknak kiadatik.
48. Az erdő-horvátai egyház kérelme.
49. Gönczy Bertalan kis-tárkányi tanító panasza egyházlátogatók által intézendő el.
50. Tóth Ádám kis-tárkányi lakos polgári perre utasítatik.
51. Beszterczey Béla kérvényével a tanfelügyelőhöz utasítatik.
52. Tolcsvai parlag-szőlő eladása jóváhagyatik.
53. Intézkedés a kerületi gyűlés tavalyi jegyzőkönyvének 74. sz. pontjára.
54. A király-helmecki gondnoki számadás ügyében a vizsgálat az egyházlátogatókra bizatik.
55. Kiss Albert alapítványa Szomotoron.
56. Egyházlátogató küldöttségek eljárásáról tervezet.
57. Egyházlátogató küldöttségek.
58. Jegyzőkönyvek árának beszédése egyházlátogatók figyelmébe ajánltatik.
59. Tanügyi bizottság jelentése.
60. Közalaptól segílyt kérelmezők.
61. Jegyzőkönyv hitelesítése.

II. *Bírósági ügyek.*

1. Becske Bálint kis-tárkányi lakos templomszék ügye.
 2. Szabó Károly sárközujlaki lelkész panasza.
 3. Lőrinczy István kenézlői lakos fegyelmi ügye.
 4. Ónody György tolcsvai gondnok fegyelmi ügye.
 5. Kolozsváry István tolcsvai lelkész fegyelmi ügye.
 6. Gergely Miklós tolcsvai tanító fegyelmi ügye.
 7. Molnár Istvánné király-helmeczi lakos egyházi adófizetési ügye.
 8. Gergely Miklós tolcsvai id. tanító fegyelmi ügye.
 9. Szabó Károly sárközujlaki lelkész ügye.
 10. Szakács Imre karádi gondnok fegyelmi ügye.
-

Betűrendes tárgymutató.

I *Közgyűlési ügyek.*

- B**álint Dezső, 4, 16, 40, 53.
Bányay István 13.
Bereczkii egyház 53.
Beszterczey Béla 51, 53.
Bodrog-Sára 27.
Bodrog-Szentes 8, 43.
Boross Jenő 7, 45.
Borcsik József 18.
Csanálosi egyház 7.
Csobajai egyház 24.
Debreczeni Bertalan 16, 19, 22, 30, 38, 39.
Esperes 31, 42, 56.
Egyházakat általában 9, 58, 59.
Egyházlátogatókat 18, 29, 32, 33, 35, 36, 41, 44, 47, 54,
57, 58.
Erdő-horvátii egyház 48.
Gecsey Péter 4, 39.
Gönczy Bertalan 49.
Hogykai egyház 15, 16.
Illyés Mihály 6.
Kóczán Miklós 4.
Kónya András 4.
Karosi egyház 44.
Király-helmecki egyház 54.
Kiss Albert 55.
Kovács Ferencz 10.
Kis-tárkányi egyház 20.
Kenézlői egyház 23, 37, 42.
Karcasai egyház 29.
Karádi egyház 41.
Lábas Menyhértne 43.

Legyes-bényei egyház 45.
 Leányvári egyház 47.
 Lukai egyház 40.
 Láczaei egyház 31, 32.
Meczner András 4, 16, 40.
 Meczner Gyula 15.
 Miklós Béla 3, 4, 5.
 Megyaszóei egyház 39.
Nagy-géresi egyház 26.
 Nagy-kövesdi egyház 46.
Örösi egyház 46.
Papp Ferencz 12.
Rácz József 6.
Sóstófalva 8, 36.
 Sulyok József 11.
 Szomotori egyház 55.
 Szerencsi egyház 35.
Tállyai egyház 34.
 Takta-kenézi egyház 33.
 Tisza-luczi egyház 21, 22.
 Tolcsvai egyház 52.
 Tóth Ádám 50.
Vámosujfalusi egyház 45.
 Vitányi Bertalan 45.

II. *Birósági ügyek.*

Bartha József III.
 Bodnár János III.
 Fürjész Tamás II., IX. és X.
 Gergely Miklós VI. és VIII.
 Hézsér Emil I.
 Kőrössy Györgyné II. és IX.
 Kolozsváry István V.
 Lőrinczy István III.
 Miklós Béla I.
 Ónody György IV.
 Szakács Imre VII. és X.
 Szabó Károly II. és IX.
 Tolcsvai egyház IV., VI. és VIII.
